

Brexit

Af Mogens Camre

25-06-2016

Den engelske folkeafstemning har givet EU et chok. For slet ikke at tale om det chok alle de bedrevende snakkehoveder, kaldet kommentatorer, i radio og tv har fået. Den snakkende klasse er forfærdet over de forvovne englændere - hvilket primært viser, at den snakkende klasse kun snakker med hinanden og derfor lider af den vrangforestilling, at de er folket.

Det afgørende er nu om EU forstår budskabet, som er at de europæiske befolkninger ikke ønsker at afgive deres landes suverænitet til et EU, som når det bevæger sig udenfor samhandel og tekniske standarder, går fra fiasko til fiasko. EU er i realiteten i gang med et lydløst statskup mod de europæiske lande. Det er dette statskup, englænderne med et klart flertal har sagt nej til.

EU prøver - i overensstemmelse med Rom-traktaten at slutte medlemslandene stadig tættere sammen. Problemet er, at Rom-traktaten var udtænkt for seks lande - "de seks" kaldte vi oprindeligt Fællesmarkedet. Modellen kunne måske fungere for disse seks lande, selv om de langtfra var ens. For 28 lande er traktaten umulig, hvilket flere og flere erkender.

EU-samarbejdet plages af tre hovedproblemer:

1. Den "tyske" valuta, euroen har ensidigt gavnet Tyskland og har været katastrofal for Sydeuropa
2. Straks-indlemmelsen af de 13 nye lande har været for hurtig og vist at uligheder mellem lande kun kan udlignes over en meget længere periode
3. Schengen har vist sig at være en katastrofe, EU har ikke magtet udlændingepolitikken men tilladt uegnede fremmede at strømme ind i stort tal med ødelæggende følger for sikkerhed og velfærd.

Hvis EU-politikken på disse områder ikke ændres fundamentalt, er det sandsynligt, at EU går i opløsning.

Der er nu flere mulige følger af det britiske nej. Den første er, at EU-stormagterne med Tyskland og Frankrig i spidsen vil søge at rykke endnu tættere sammen. Det er ikke nogen farbar vej. Den næste mulighed er, at flere lande gør oprør mod Bruxelles og Berlin, og at EU derpå deles i det som misvisende er kaldt "flere hastigheder" men reelt er flere niveauer af samarbejde. Den tredje mulighed er, at hele EU-modellen falder sammen, at EU "rulles tilbage" til et handelspolitisk samarbejde med en række tilknyttede samarbejdsområder som f.eks. politisamarbejde.

Situationen og mulighederne er langt fra klare, men et kan slås fast: Europæerne er ikke ét folk men 28 forskellige folk og de kan ikke ensrettes eller tvinges ind under løsninger, som kun passer få store lande.

Det er afgørende, at Danmark er at finde blandt de lande, som arbejder for et Nationernes Europa, et samarbejde mellem uafhængige stater, om handel og national sikkerhed i et Europa, som er truet af kræfter udefra - kræfter hvis mål det er at overtage og ændre Europa til ukendelighed.